

IGOR BOŠNJAK, *If I Hadn't Done It... (Da to nisam uradio...)*, video, 2014.

Rad *Da to nisam uradio...* jeste kritička FPS video »pucačina iz prvog lica« (termin FPS je posuđen iz industrije kompjuterskih video igara) koji predstavlja umjetničko istraživanje nastalo povodom obilježavanja stogodišnjice prvog svjetskog rata. Koja je mogućnost djelovanja i kritike umjetničkih praksi prilikom velikog spektakla povodom obilježavanja godišnjice od početka Prvog svjetskog rata, posebno ako se odnose na centralno mjesto proslave u Sarajevu.

Igor Bošnjak (1981. Sarajevo)

Živi i radi u Trebinju (Bosna i Hercegovina). Najčešće se izražava u obalsti filma, videa, instalacije i fotografije. Radi i kao kurator video izložbi i teoretičar. Trenutno zaposlen u zvanju višeg asistenta na Akademiji likovnih umjetnosti u Trebinju. 2005 diplomirao slikarstvo na istoj Akademiji. 2006. je osnovao nezavisnu platformu za savremenu umjetnost namaTREba projekat.

UROŠ ĐURIĆ, *Aproprijacija 4/1.jun*, instalacija

Rad Aproprijacije 4 | 1. Jun sastoji se od arhivskog materijala pronađenog u Jugoslovenskoj kinoteci, koji beleži osmodnevni boravak Jugoslovenskog princa-regenta Pavla Karadorđevića Hitleru 1. juna 1939. Ovaj događaj, koji se odigrao svega 3 meseca pred izbijanje Drugog svjetskog rata je i okupirao pažnju tadašnje svjetske javnosti, potpuno je izbrisan iz kolektivne memorije, iako predstavlja možda ključnu referencu za sve ono što je usledilo potom.

Uroš Đurić (1964. Beograd)

Živi i radi u Beogradu. Studirao je istoriju umetnosti na Filozofskom fakultetu i slikarstvo na Fakultetu likovnih umetnosti u Beogradu. Diplomirao je 1992. i magistrirao 1998. na Slikarskom odseku FLU. Na likovnoj sceni je prisutan od 1989, pokretanjem autonomističkog (anti)pokreta sa Stevanom Markušem, s kojim potpisuje Manifest Autonomizma (1994). Početkom osamdesetih godina prošlog veka, bio je jedan od aktivnih protagonista beogradske pank scene (Urbana Gerila). Učestvovao je u više igranih i dokumentarnih filmova, umetničkih akcija, radionica i u strip izdavaštvu. Jedan je od osnivača umetničke asocijacije Remont, u okviru koje pokreće galeriju Remont i istoimeni art magazin. Od 1992. radi kao nezavisni saradnik radija B92. Bavi se i grafičkim dizajnom. <http://www.urosdjuric.com/>

SINIŠA ILIĆ, *Okupljeni oko značenja, zidna slika*, 2014

Okupljeni oko značenja, verzija 2, je instalacija koja spaja zidnu sliku i istorijsku fotografiju. Instalacija fokusira scenu čitanja, nespektakularni trenutak u kojem se stvaraju značenja i realnost iznova stvara. Na fotografiji mlada žena čita naglas na skupu komunističke omladine - pesmu, belešku, misao; a figure na zidnoj slici prikazuju trenutke okupljanja kroz komunikaciju, razmenu ideja ili znanja.

Siniša Ilić (1977. Beograd)

Koautor je i/ili kokonceptant i/ili izvođač u/na različitim pozorišnim i projektima iz oblasti savremenih izvođačkih umetnosti. Magistrirao je slikarstvo na Fakultetu likovnih umetnosti u Beogradu. Jedan je od kosnivača i stalnih saradnika TkH – Teorija koja hoda, nezavisne umetničko teorijske platforme i TkH časopisa. Od 2002 sa Bojanon Djordjevim saradjuje na arhivskom projektu Pustinja slike. Učesnik Viewing Program Drawing Centra iz Njujorka. Trenutno sa grupom autora sa nezavisne beogradske i skopske umetničke scene razvija online publikaciju u nastanku anti-jargon. Samostalne izložbe: 2011 "Neizvesne Adaptacije", sa T. Gverović, Likovna galerija Kulturnog centra Beograda, 2010 "Neuporedivosti. Formiranje sumnjivog stanja", sa Tinom Gverović, Galerija Nova, Zagreb; 2009 "Posledice", kutos Dejan Sretenović, Salon muzeja savremene umetnosti, Beograd; 2007 "Rekonstrukcija", sa Tinom Gverović, Konteskt Galerija i MKM, Beograd; 2006 "Mes(t)o slike", galerija FLU, Beograd.

ALEKSANDAR JESTROVIĆ, *Beli golubovi*, video
Bez naziva, tekst

Stalhem M1935 je mlađi brat M1916 šlema i najpoznatiji je nemački izvozni proizvod posle VW Käfer (Buba). Kada su Nemci nakon neuspešnog projekta kultivisanja naših naroda napuštali naše krajeve bacili su dva komada u Hrvastkom selu Košnički Hum iz kojih su moji baba i deda duغو godina pojili kokoške. Jedan je završio u memorijalnoj zbirci u lokalnom muzeju , a drugi je moj brat uzo i popravio za svaki slučaj. Posudio mi ga je za rad u Mionici, malom smestu Srbiji na izložbi Povodom prvog svjetskog rata. Hteo sam da napravim lend art instalaciju odnosno da u dvorištu ispred škole u kojoj smo spremali izložbu ogradim kokoške i dam im vode u šlemu, ali je otvaranje bilo kasno uveče kad kokoške već spavaju pa sam napravio video. Tekst je kombinaciji rekla kazala o istoriji moje familje i deresivnih vizija.

Aleksandar Jestrović Jamesdin (1972. Zagreb)

Diplomirao je na Fakultetu likovnih umetnosti u Beogradu 2000. godine na odseku slikarstva u klasi profesora Čedomira Vasića. Pored slikarstva i multimedije, bavi se i košarkom. Nikada nije bio osuđivan i služio je vojsku. Trenutno je na master programu UDK-Berlin. Živi i radi u Berlinu i Beogradu. Dobitnik nagrade Fondacije Vladimir Veličković za crtež, nagrade Kulturnog centra Beograda na 50. Oktobarskom salonu, nagrade iz Fonda Riste i Bete Vukanović, nagrade Fakulteta Likovnih umetnosti za crtež

<http://jamesdin.wordpress.com/>

VLADIMIR MILADINović, *Skice/preseci/forenzički zapisi/analize...*serija crteža, lavirani tuš,2014

Iskopavanja na lokalitetu *Batajnica* koji se nalazi severozapadno od Beograda, na dvadesetak kilometara od centra grada, započeta su tokom juna 2001. godine, a okončana u novembru 2002. godine. Iskopavanja su vršena u u okviru kompleksa poligona za obuku specijalnih antiterorističkih jedinica MUP-a Srbije. Tokom iskopavanja otkriveno je postojanje više masovnih grobnica sa posmrtnim ostacima tela kosovskih Albanaca.

Iskopavanja u Kanjonu Dervente – Jezero Perućac, izvršeno je tokom septembra 2001. godine. Istraga je izvršena na na lokaciji na Jezeru Perućac u kanjonu Dervente, pored Bajine Bašte u zapadnoj Srbiji. Nakon ispitivanja utvrđeno je da postojanje više desetina posmrtnih ostataka tela kosovskih Albanaca.

Tokom 2001. godine izvršena je istraga na lokalitetima u oblasti Petrovog Sela, kod Kladova u istočnoj Srbiji. Utvrđeno je postojanje posmrtnih ostataka više desetina tela pronađenih u jamama u blizini centra za obuku specijalne policije. Reč je o posmrtnim ostacima tela kosovskih Albanaca stradalih tokom sukoba na Kosovu čiji su posmrtni ostaci prebačeni na ovu lokaciju tokom 1999. godine.

Vladimir Miladinović (1981. Beograd)

Živi i radi u Beogradu. Diplomirao je na Fakultetu primenjenih umetnosti, a trenutno je doktorant beogradskog Univerziteta umetnosti – Centar za interdisciplinarnu doktorske studije. Deluje u okviru umetničko-teorijske grupe »Četiri lica Omarske« i jedan je od osnivača Inicijative za savremenu umetnost i teoriju u Beogradu. Od 2009. bavi se naučno-istraživačkim radom.

<http://vladimirmiladinovic.blogspot.com/>

NATAŠA TEPAVČEVIĆ, *Museum of Image-Nation - Muzej kao mesto permanentne konferencije*

Rad je rezultat istraživanja koje je imalo za cilj da isprati liniju konceptualnih transformacija, od *režimske, partijske do demokratske* muzeologije, na primeru Muzeja II zasedanja AVNOJ-a. Bavi se rizomskim preplitanjem različitog učitavanja značenja i značaja odnosno muzealizacije političko-istorijskog događaja II zasedanja AVNOJ-a u dva *konteksta*: najpre u muzeju *sovjetskog tipa* oformljenom 1953. i *ugušenom* u periodu 1991-1995., a zatim u današnjem muzeju, kombinaciji dve muzeološke paradigme: *Heimatlos (obezdomovljenom) muzeju kao post muzeju* i tržišno orjentisanoj industriji, za posetioce otvorenom 2008. godine. Kroz tragove

hibridizacije baštine bivaju detektovani procesi odnosno mehanizmi i strategije građenja kolektivnog pamćenja, odnosno politike identiteta. Muzej kao mesto permanentne konferencije mišljen je kao laboratorija (The exploratorium) u kojoj se mogu sistematski sagledati *instrumenti* (i uslovi) kreiranja slike jedne epohe, te na taj način razmatrati diskurzivni odnos između (istorijskog) mita i realnosti. Ako polje kulturnog nasleđa (upravo kao i polje umetnosti), razumemo isključivo kao socijalni konstrukt, virtuelni muzej kao mesto utopije, osmišljen je tako da korisniku istog omogući trodimenzionalnu navigaciju kroz vreme, prostor i ideologiju.

Nataša Tepavčević (1982. Beograd)

Umetnica i radnica u kulturi, trenutno doktorantkinja na Univerzitetu Leipzig, gde istražuje na temu uspostavljanja političkog obrazovanja u procesu *evropeizacije* istorijskih muzeja. Osnovne studije završila je u Beogradu 2008. godine na Fakultetu likovnih umetnosti. Projekt *Museum of Image-Nation. Muzej kao mesto permanentne konferencije* je koncipiran i odbranjen kao master teza u Berlinu 2012-2013. na Institutu za umetnost u kontekstu (Institut für Kunst im Kontext, Universität der Künste Berlin), a u procesu (2014) je i realizacija isto(mišljenog)imenog edukativnog centra u okviru Muzeja II zasjedanja AVNOJ-a u Bosni i Hercegovini.

MARKO TIRNANIĆ, *Attention*, performans

U svojim intervencijama u javnom prostoru, Marko Tirnanić istražuje granice u okviru kojih je intervencija dozvoljena, poigravajući se sa osvajanjem prostora, borbom za prevlast i pozicijama moći. Ograničenje, kontrola, nadzor i pravila su samo deo njegovih interesovanja i istraživanja koje koristi i u ovom radu. Tirnanić upotrebljava postojeću infrastrukturu i menja ustaljena pravila i konvencije. Dok to čini, postavlja posmatrača u novu situaciju i daje nove uglove posmatranja. U svom delu, on preuzima "ulogu države" i tako menja mesto pojedinca u demokratskom društvu.

Takođe ovim radom umetnik nastoji da uspostavi vidljiviju ulogu Balkana u odnosu na ostatak Evrope, smeštajući svoj rad u kontekst savremenih podela moći. »umetnik zapravo razotkriva vezu između konstantne paranoje, granica prostora slobode i lične odgovornosti. A to je kontekst sa kojim se svakodnevno srećemo, samo se naša pažnja na isti (attention) razlikuje u odnosu na obim, trajanje, fluktuaciju i intenzitet ograničenja sredine u kojoj živimo. Namerni odabir galerijskog prostora za izvođenje performansa ne želi da zaštiti isti, već da ga takođe podvrgne kritičkom preispitivanju sopstvene pozicije tj. dometa i ograničenja institucije i onih koji te institucije čine. Da li je tačno da se i taj poslednji prostor slobode pretvorio u »nemesto« (Ože) na kojem je zajednički život samo proizvod unapred određenih pravila koja se bez pogovora poštuju?«

Marko Tirnanić (1985. Smederevo)

Akademiju likovnih umetnosti završio je u Beogradu, gde je završio i master studije na odseku slikarstvo. Na poziv Ministarstva kulture Austrije i Kultur kontakta boravi tri meseca u Austriji na rezident programu, gde je tokom 2014. godine realizovao jednu samostalnu i jednu grupnu izložbu u Beču. Zapaženi su video radovi i instalacije koje je radio u javnom prostoru, ispred Narodne skuštine republike Srbije, ali i u intimnim prostorima, za mali broj posetilaca. Marko u svom radu istražuje odnos moći, pojedinca i države, odnos dominantnog i poniženog, nadziranih kretanja, kontrole i sloboda. Njegove postavke uvek uključuju publiku i stavljaju ih u određeni odnos prema radu. Za rad "Free will" dobio je prvu nagradu u okviru "Unpleasant Design Competition" u Hagu, Holandija 2012. godine.

ANDREA PALAŠTI & JELENA VLADUŠIĆ: *Strabismus*, fotografije, 2009 -

Strabizam (u narodu poznatiji kao zrikavost) je pojava kada oči ne stoje paralelno, nego u određenom pravcu pogleda postoji devijacija. Kada se normalno gleda neki predmet, slika oba oka simultano pada u tačku centralnog vida u oku. Međutim, ako oba oka nisu uravnotežena u svojim pokretima, nastaju fenomeni kao dvostruke slike i konfuzija.

Rad se bavi pitanjima nastanka kolektivnog strabizma, koji je kod nas postao ne samo medicinski problem, već i društveni fenomen, odnosno karakter nacije. Posle niza promena, Srbija je 2009 godine počela izdavanje novih biometrijskih pasoša. Novi biometrijski pasoši slični su onima koje se koriste u zemljama Evropske unije, i samim tim bliža je bezbednosnim zahtevima Šengena.

Andrea Palašti (1984. Novi Sad)

Diplomirala je na katedri za Fotografiju na Akademiji umetnosti u Novom Sadu. Dobitnica je stipendija: Ministarstva kulture Republike Srbije, Nacionalnog fonda za kulturu Mađarske, Instituta Balassi i Univerziteta u Novom Sadu. Trenutno završava doktorske studije na Univerzitetu umetnosti u Beogradu, na odseku za Teoriju umetnosti i medija.

Andrea Palašti bavi se istraživanjima, istražujući i medij fotografije i teksta – najčešće u formi serije fotografija. Njen je rad skup ideja i ideala o viđenju i predstavljanju; i može se svrstati u okvir 'dokumentarne prakse', koji se približava temama odnosa između lokalnog i globalnog, master- i mikro narativa. Koristeći simbolički jezik, u prvi plan stavlja konceptualni okvir za (ponovno) razumevanje aspekata našeg savremenog života.

DRAGANA ŽAREVAC, *Pays en deux pieces*, video, 2008

U ambijentu ruinirane kuće, koju su u vazduh digli korzikanski nacionalisti, usred mediteranskog pejzaža, Dragana Žarevac (Srbija) i Florence Antomarchi (Korzika, Francuska) diskutuju, licem u lice, o bolu izazvanom gubitkom jedne porodične kuće, jedne zemlje. One govore o odgovornosti, sećanju i drugim „frivolnim ženskim stvarima“. Video je realizovan u okviru Festivala IleMouvante 08 « Kuća na prodaju ».

Dragana Žarevac (1959. Beograd)

Medijska umetnica koja se bavi odnosom između istine i stvarnosti. Obrazovanje u muzici i video umetnosti sticala je u Beogradu, Bombaju, San Dijegu i Parizu. Krajem 70-tih i tokom 80-tih, samostalno ili u saradnji s drugim umetnicima, izvodila je performanse u najvažnijim galerijama bivše Jugoslavije i u inostranstvu. Njeni video-radovi prikazani su na brojnim video-festivalima, TV stanicama (Arte, La5, SWR), izložbama i manifestacijama širom Evrope i u SAD, od Muzeja savremene umetnosti u Beogradu, preko Muzeja savremene umetnosti - Ludvig u Beču, Tejt Modern u Londonu, Centra Žorž Pompidu u Parizu do Muzeja Gugenhajm u Bilbaou i Arts in General u Njujorku. Dobitnica nagrade Centra za umetnost i tehnologiju medija (ZKM) u Karlsrueru, 1998; Zlatne Sfinge za opus na Festivalu Video Medija u Novom Sadu, 1999; Nagrade "Memorijala Nadežde Petrović" u Čačku, 2005, kao i brojnih međunarodnih priznanja i stipendija